

Meld.: Jēsus dšihwo muhšhigi.

Weena firds un dwehsele, La ir draudses krahchhā rota, Kura winai pašaulē Ir no Jēsus Kristus dota, Lai ta buhtu weenota, Bihnas laikā špehzigā.

Kristus šwehtā mihliba Lai kā uguns firdis šwehlo, Ka juhd naidis un škaudiba, Un weens otru aištahw, šchelo, Tad buhs bruhzes šašetas, Škumjas, šahpes remdetas.

Vietējā luterāņu mācītāja uzruna latvju valodā.

Vietos liuteru kunigo ižangos žodis latviu kalba.

Meld.: Jēsus dšihwo muhšhigi.

Kimistātes un atšihsteet, Deews ir tas, kas wišu dara. Tautu tautam pahri eet Wina břihišhigā wara. Tu, Kungs Žebaoť, ar mums, Deews Kungs, muhšu patwehrums.

Deews ir muhšu patwehrums, Behdās ihsti warens palihgs! Bailes nepar peekuhť mums, Lai ar' kaunums plošas galigs, Lai ar' jemes pamats luhst, Augstee kalni juhrā greuhť.

«Mylēk artimā savo Nuoširdžiai kaip patj save!» Taip šaukia, Kurs danguose, Į visus taip ir į tave, Krikščionis, dabokime, To balso klausykime!

Mes ant žemės — kaimynai, Broliai nuo Adomo laiko, Vieną turime Tėvą, Kursai mus visus užlaiko, Visus duona maitina, Visi Pono šeimyna.

Teikis-gi mums, o Dieve, Širdį meilės pilną duoti, Kad sielvartą ir džiaugsmą Artimo mokėt vartoti, Ir taip su nauda savo Pildytų valią Tavo.

Duok mums meilėj per amžių Jėzaus paveikslą sekioti, O po mirties į aną Šventą draugystę įstoti, Kur meilė artimojo Niekad nebenustoja.

Grėku sūdzešana.

Nuodemių išpažinimas.

Meld.: Uf galwa ašinaina.

Kungs, šwehtais Gars, tu wari Man eedot tairnibu. Deews muhšhigais, to dari: Lai Kristus nopelnu Es tizigi atšihstu, Tas mani stiprinās, Man firdi daris šchihstu Un glahbs no šodibas.

Iš po naštos sunkybių Šaukiu, Dieve mano, trauk mane iš piktybių Ir nuodemių klano; Tegul balsas verksmingas Kliudys ausis Tavo, Buk man mielaširdingas, Priimk maldą mano.

Grėku pledošanas pasludināšana, ticības apliecināšana, lekcijas nolasišana, un lūgšana.

Nuodemių dovanojimo paskelbimas, tikėjimo patvirtinimas, lekcijos perskaitymas, malda.

Koŗa dziesma (latviski).

Choro giesmė (latviu kalba).

Meld.: Jēsus dšihwo muhšhigi.

Brahku firds un brahtu gars, Brahtu šchaklās rotas, šahjas Šchodeen zekus lihdsina, Lai pee Tehwa behrni krahjas, Tautai, mehles dashadas Deewa gaismā špirdšinas.

Wišas mehles šaprot Tehws, Wišas tautas firdi glabā, Wišu labad Deewa Dehls Nahtwi zeetis krusťa štabā. Wišus wišch pee šewis šauz, Wina firdi weetu daudi.

Lai tad juhs no tahleenes, Lai no tuwa fluša šuhra, Nahtat, firdis gremdesim Deewa mihlestibas juhrā, Tur tās meeru, preeku šmels, Tur uš jaunū dšihwi zeks.

Brolių širdys ir dvasia, Brolių darbščios rankos, kojos Šiandien kelius lygina. Lai vaikai prie Tėvo stoja, Tautos, kalbos įvairios Jungias Dievą meldamos.

Moka Tėv's visas kalbas, Jis visas tautas globoja. Jo sūnus už mus visus Kryžiuje kaukyneu stojo. Jis visus savęspi šauk', Jo širdyje vietų daug.

Jūs visi iš tolumos Ir iš artimojo krašto, Eikit čion ir mūs' širdys' Dievo meilė teliepsnoja. Tad ramybė, džiaugsmas bus, Nauja laimė susikurs.

Mācītāja Dombrovska svētku runa (latvju valodā).

Kunigo Dombrovskio iškilmingas pamokslas (latviu kalba).

Nahtat, kaut juhs šhe wehl šchir Šchās, robeschās un mehles; Kam ween firdi gaischi deg Deewa uguns šposchās šwehles, Teem buhs atwehrtš Tehwa nams, Šwehtais tronis šašneedšams.

Eikit, nors mus skirtų dar Ežios, kalbos ir rubežiai; Kam tik dega dar širdy Dieviška ugnis šventoji, Tas į Dievo namą žengs, To Malonė neaplenks.

Ave Maria (Bacha-Guno). Izpildis Otilija Vanag jkdze.

Ave Maria (Bacho-Gounod). Atliks p-lė Otilija Vanagaitė.

Iškilingas pamokslas (lietuviu kalba).

Svētku runa (lietuviu valodā).

Sawā meldijā.

Man pašat, wiši krišiti, Lā Kristus šauz ar špehtu, Sew' ašleedšēet un pašauli, Nošt meteet wezo grehtu, Lō krusťu labpraht ušneemet Un manim pašat štaigajeet!

Tad lai mehš šawam wadonam Ar labu, drošču prahťu Bes bailem pašat štaigajam, Wišch behdās mums ir flahťu; Kas nezihťtas, tas nenesis Lō goda kroni debesīs.

Jau dabar, nuodėmingieji, Pažindami kaltybes, artinkimės su lėtybe Sostop Pono gerybės, Jezų mieląjį šaukime Ir malonės Jo melskime.

Visiškai Tau atsiduodam, teikis mus pats rėdyti Ir patogiam gyvenime Išk galo išlaikyti, O po tam iš šios žemybės Vesk mus į dangaus linksmybes.

Diakona Brēka svētku runa (latvju valodā).

Diakono Brekio iškilmīngas pamokslas (latvių kalba).

Mēlb.: Lai Deewu wiši lihds.

Tev šlaw' un teiškānu, Sirdsmihlais Tehws, mehs nešam, Ka tu it tuwu mums, Ka mehs tew tuwu ešan. Tu šawu firdi mums Nu eši atwehriš, Daudj laba mahzija's mums, Daudj laba šolijis.

Dod, ko mehs dširdēj'šaji, Lik' wehrā muhšu prahtā, Lai labā firdi teek Sēi šehla paglabata, Ka eešk mums šalo ta, Št dšiki šafnojas Un labos darbos ar' La weenmehr augļojas.

Kaip šventas ir meiling's. O Dieve, žodis Tavo, ak, kiek jis džiaugsmo duod', Kiek laimēs širdžiai mano! Kol čionai gyvenu, Jis mano ganyklē, Varguose atvēsis, Klaidēse taisyklē.

Duok man stipriai stovēt Prie Žodžio, Pon', Tavojo, Te drāsin' jis mane Ir tvirtina kovoje: Te šioj vargų slēnēj Per klaidžius jos takus Į tėviškę dangaus Man kelevelandžiū bus. —

Vietējā reformatu mācītāja sludinājumi un lūgšana.

Vietos reformatu kunigo skelbimai ir malda.

Choro giesmē (lietuvių kalba).

Koņa dziesma (lietuviski).

Savā mēldijā.

Deews Ruings ir muhšu stiprā pils, Kur behdās waram tvertees, Augsts palihgs, kas muhs nepeemils, Bee ka mehs waram kertees! Tas nīknais eenaidneeks, Kam grehku darit preeks, Tas gahdā nakt' un deen' Uš kaunu, wiltu ween, — Kas war no wina glahbtees!

Uk, muhšu šehzijaš kotī wahjjaš, Mehš lehti jemē kluhpan! Par mums šahw muhšu Peštitajs, Kam šehks uš wina luhpan. Tam Jefus Kristus wahrds, Kas tapis kruzā kahrts, Tas štiprais fara wihrs, Swehts Deews un zilweks tihrs, — La elkons paliks warens.

Lai buhtu weelnu gan žif' daudj, Kas muhs šchēet wišai pariht, Mehš tomehr ešam Deewa draudj', Neka tee newar darit! Tas Ruings tās tumšības, Gan bargs tas šraugas, Bet ko mums padaris? Deews wina nošodij's, Weens wahrdijaš to šehj aišdijst.

Tam Deewa wahrdam nebuhs rint, Lai trafo, kam tihš trafo. Deews nekais šawai laiwai grimt, Glahbs to waj wahrdu šafot. Grib tee muhs mozit, kaut, Waj muhšu leetas raut, Lai noteek Deewa prahts, Teem labums nau nekahds, Mums debešs manta paleek.

Stipriu mums šarvu Dievas est', Pilim nusibēgimo, Visad varguos Jamp galim rast Tikriausj apgynimā. Tai numano vis senasai žaltys: Priešas jis stiprus, Klasingas ir gudrus, Jam lygaus nēr pasaulyj.

Prieš jį nekaip neapsistot Kareivis nors stipriausias, Pagelbos Savo jei neduot Ans vadas šlovingiausias. Gal paklausic: «kas Yra vadas tas?» Kas Jo nežinot? Tai — Viešpats Zebaot, Tai Jezus: is gaus viršų.

Jei žemė pilna būtj velnių — Pasaulio pikta-dėjū, Nemaž nenusigasim jų, — Mums Ponas est gynėjū. Baisus jų smarkum's Kenkt negali mums; Te kaip liūtai siaus, Nepergalē stečiaus Stiprybēs švento Žodžio.

Jie Žodį mums palikti tur Be jokios dėkavonės: Ans vadas tvirtins mus visur Apstingumu malonēs; Te šlovē, namai, Moterē, vaikai Mums atimti bus, Bet amžius nepražus Teisybēs karalystē.

Beigu liturgija un svētišana.

Pabaigos liturgija ir pašventinimas.

Mēlb.: Mans Deews, eš Dewi šlawet šahjju.

Deews, šargā muhšu tehru semi, Ka wina seedošja un stipra kop! Pats winaī šaules muhšu lemi Un to ar Tehwa uštizibu kop, Ka taišniba un meers šche šastopas, Un auglu pilnas druwas lihgojas.

Deews, muhšu dahrgo tautu šwehti Un wina weenprahtibā ušturi, Ar mantam pildi winaš kļēti, Kas nesuhd weēfūli nedj uguni. Tad tikumışkee šehki pašahwēs, Un wišās žihnās wina ušwarēs.

Lai Deewa šwehtais Gars tos pilda, Kam tautas labklahjiba ruhpet ruh, Ar mihleštibu firdis šilda, Ka eenaida un melu ehkas druhp. Tad buhšim weena firds un dwehsele, Un gairi šaros muhšu nahkotne.

Dieve, sergēk mūs' tėvų žemę, Težydi ji ir tebūnie stipra! Pats Tu jai saulės amžių lėmei Palaiminki tad ir globoki ją, Lai tiesa ir ramybė ją lydi, O laukai ir sodnai jos težydi!

Dieve mūs' brangią tautą laimink, Vienybėj, santaukoje veski ją. Turtus ir mantą klėtyse daugink, Nenaikink jos nei ugnim nei audra. Dora, tikyba joje tad žydēs Ir visus priešus ji tad nugalēs.

Dvasia Šventoji tuos tepildo. Kam rūpi mūsų tautos gerovė, Šventoji meilė širdis šildo Tiems, kas nedorybēs rūmus griovė. Būkim viena dvasia, viena širdis, Šviesi bus mūs' tėvynės ateitis!

Rungš, tu mums eši par patwehrumu uš radu radeem.

Dahw. ds. 90, 1.

Pone Dieve, tu esi mums nusitikėjimu visados.

Ps. Dāv. 90, 1.